

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIII. Quomodo item secundus Alexandrinae Ecclesiae praefuit Avilius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

VESPASIANUS.

τὴν ἀρχὴν τῆς ἱακώβου διαδοχῆς ἀπὸ τοῦ
ἀξίον ποιήσας. καὶ δὴ δὲ μίαν γνώμην τῆς
πάντας Συμεῶνα τὸν τῷ Κλωπᾷ, ἔκαστος ἡ
εὐαγγελίᾳ μνημονεύει γραφῇ, ὅτι τῆς αὐτοῦ
παρεκκλήσεως ἰσχυρὸν εἶναι δοκιμάσαι, ἀνε-
ψίνως γε φασὶ γεγονότα ὅτι ὡς ἔφη. τὸν γὰρ
ὄν Κλωπᾶν, ἀδελφὸν δὲ Ἰωσήφ ὁ ἀρχιερεὺς
Ἡγήσιππος ἰσορεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Ὡς οὐεσπασιανὸς τὸν ἐκ Δαβὶδ ζητῶντος ἀφ᾽ αὐτοῦ.

ΚΑὶ ἐπὶ ταῖς, Οὐεσπασιανὸν μὲν τὴν
τῶν Ἱερουσαλὴμων ἀλώσειν, πάντας τῆς
δὲ πόλιν Δαβὶδ, ὡς ἀνὴρ μὴ ἀφελειφθεὶς πρὸς
τὴν Ἰουδαίαν τῶν δὲ βασιλικῆς φυλῆς,
ἀναζητῶντος περὶ αὐτῶν μεγίστον τῶν Ἰουδαίων
αὐτοῖς ἐκ ταύτης διαβίον ἐπαρτηθῆναι τὴν αἰ-
τίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ὡς δὲ οὐεσπασιανὸς ἐπίσκοπος Ἀνγκλίας.

ΕΠὶ δὲ καὶ τὸν Οὐεσπασιανὸν ἔτεσι βα-
σιλευσάντα ἀντοκράτωρ Τίτῳ ὁ παῖς
διαδέχεται, ἔκαστος δὲ οὐεσπασιανὸν τὸν βασι-
λείαν, δὴν ἐπίσκοπος τῶν Ῥωμαίων ἐκκλη-
σίας δυοκαίδεκα τὴν λείαν ἔχοντα κα-
ταχὼν Ἀνγκλήτῳ ταύτῃ ἀφ᾽ αὐτοῦ Τί-
τῳ δὲ Δομετιανὸς ἀδελφὸς διαδέχεται, δὲ
ἔτεσι καὶ μιστοῖς ἰσοῖς βασιλευσάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Ὡς δὲ οὐεσπασιανὸς ἀφ᾽ αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀβιλίου.

Τὴν δὲ οὐεσπασιανὸν ἔτεσι Δομετιανὸς, τὸ καὶ
Ἀλεξάνδριαν παρεκκλήσεως ὁ πρῶτος Ἀν-
νιανὸς, δὲ πρὸς τοῖς εἰκοσιν ἀποπλήσας ἔτη
τελευτᾷ διαδέχεται δὲ αὐτὸν δὲ οὐεσπασιανὸς
Ἀβιλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Ὡς τρίτος Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Κλήμης.

ΔΩδεκάτῳ δὲ ἔτη τῆς αὐτοῦ ἡγεμονίας,
τῶν Ῥωμαίων ἐκκλησίας Ἀνγκλίου ἔτε-
σιν ἐπίσκοπος εἶναι δεκάδου, διαδέχεται
Κλήμης, ὃν συνεργὸν ἑαυτοῦ γράφει Φιλιπ-
πησίους ἐπιστάτην ὁ Ἀπόστολος διδάσκει
λέγων, μὲν καὶ Κλήμης καὶ τῶν λοιπῶν συνε-
ργῶν μετὰ τὸν ὀνόματι ἐν βίβλῳ ζωῆς.

CAPUT XII.

Quomodo Vespasianus eos qui à Davide genus ducerent, congrui iussit.

E Ama est præterea Vespasianum, Vide Ni-
post expugnatam Hierosolymo- cephoti
rum civitatem, eos qui à Davide ge- c. 10. l. 3.
nus ducerent perquiri iussisse, ne qui-
quam apud Judæos ex regia stirpe su-
peresset: eaque ex causa gravissimam
rursus persecutionem Judæis illatam
fuisse.

CAPUT XIII.

Vi Romanorum Ecclesia secundus præsuerit Anencletus.

S Ed Vespasiano, cum per annos de-
cem imperium tenuisset, successit
filius Titus. Cujus secundo Imperii an-
no Linus ecclesie Romanæ episcopus,
cum eam duodecim annis ad-
ministrasset, Anencleto deinde regen-
dam tradidit. Titus verò duobus annis
Imperii totidemque mensibus exple-
tis, Domitianum fratrem successorem
reliquit.

CAPUT XIV.

Quomodo item secundus Alexandrina Ecclesia præsuerit Avilius.

H Ujus anno quarto primus Alexan-
drinorum ecclesie episcopus An-
nianus, duobus & viginti annis exactis
abiit à vita. Cui secundus ordine suc-
cessit Avilius.

CAPUT XV.

Vt tertius Ecclesia Romana Episcopus fuit Clemens.

A Nno autem ejusdem Imperatoris
duodecimo, Anencletus exactis in
episcopatu annis duodecim, successore
reliquit Clementem. Quem qui-
dem Paulus Apostolus in epistola ad
Philippenses scripta, adjutorem suum
fuisse docet his verbis: Cum Clemente,
inquit, & ceteris adjutoribus meis quo-
rum nomina sunt in libro vite.